

Begrundelse

I forbindelse med revisionen af godskørselsloven samt indførelsen af vejbenyttelsesafgiften pr. 1. januar 1995 blev det aftalt, at der snarest muligt skulle indføres en farvningsordning for dieselolie. Formålet med en sådan ordning er at sikre de godskørende vognmænd mod ulige konkurrence fra blandt andet entreprenørmaskiner.

Den aftalte ordning er endnu ikke gennemført, idet Skatteministeriet dels har henvist til sikkerheds- og sundhedsforhold, dels har ønsket at afvente et direktiv om fælles mærkningsregler i EU.

Svenske undersøgelser af de eventuelle sikkerheds- og sundhedsmæssige risici har fastslået, at der ikke er sådanne væsentlige risici. Resultatet af disse undersøgelser forelå allerede i foråret 1995.

Ministerrådet har den 27. november 1995 vedtaget direktiv 95/60/EF om afgiftsmærkning af gasolier og petroleum. Dermed er de fælles mærkningsregler på plads.

Svar (4/1 96)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Told- og Skattestyrelsen har sammen med andre myndigheder gennem nogen tid arbejdet på at få afklaret en række spørgsmål i forbindelse med en generel farvningsordning. Det drejer sig om en ordning, hvorefter der tilsættes farve/røbestof til fyringsolie for at kunne skelne den fra den højere beskattede dieselolie.

Den påtænkte ordning afviger på flere punkter fra den, man har i andre lande, herunder f.eks. Sverige, bl.a. fordi oliebranchen har lagt vægt på at kunne farve m.v. i forbindelse med udlevering fra tankbilerne. Dette kan indebære en bedre kapacitetsudnyttelse, men rejser på den anden side en særlig problemstilling og forudsætter, at tankbilerne har det nødvendige tekniske udstyr.

Farvning af den afgiftsfri landbrugsdiesel vil som en mindre del indgå i den generelle ordning, idet der også her er et hensyn at tage til fleksibel udnyttelse af f.eks. maskinstationernes materiel.

Projektet er nu så fremskredent, at jeg forventer at have ordningen på plads i begyndelsen af

det nye år. Herefter skal oliebranchen have en passende indkøringsperiode.

Spm. nr. S 692

Til erhvervsministeren (7/12 95) af:
Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren i anledning af svaret på spørgsmål nr. S 615 oplyse, hvorledes fristerne i sidste afsnit af svaret praktiseres af Finanstilsynet: ». . . længere end rimeligt . . .« og ». . . kravet om midlertidighed . . .«, herunder korteste, gennemsnitlige og længste tid for sager i de sidste 5 år?«

Begrundelse

I sagerne om realkreditinstitutternes overbelåning praktiserede Finanstilsynet de samme betingelser så liberalt, at bestemmelserne i praksis var uden indhold.

Svar (18/12 95)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Finanstilsynet har oplyst, at det vurderes konkret i det enkelte tilfælde, hvor længe det er rimeligt, at et pengeinstitut driver anden virksomhed i forbindelse med afvikling af forudindgåede engagementer eller med henblik på medvirken ved omstrukturering af erhvervsvirksomheder. Der er derfor ikke opstillet en generel regel for, hvor længe et pengeinstitut midlertidigt kan drive anden virksomhed end pengeinstitutvirksomhed.

Det kan være nødvendigt, at driften strækker sig over en flerårig periode. Dette skyldes, at afhændelse af en virksomhed kan vise sig vanskelig, netop fordi den pågældende virksomhed er »nødlidende«.

Finanstilsynet fastsætter ikke en frist for afviklingen i forbindelse med indberetningen af et engagement, men vurderer spørgsmålet i forbindelse med undersøgelser af det pågældende institut. Finanstilsynet fører ikke statistik over længden af driftsperioden.

Jeg kan henholde mig til Finanstilsynets oplysninger og henviser i øvrigt til besvarelse af spørgsmål nr. S 615.